

Irene Klein, nova veu literària

'Les absències'
Irene Klein Fariza
Bromera, 2023
Premi València Nova

Sara G. Verdú

Periodista

Sempre has pensat *Les absències* com un llibre de relats?

Les absències com a tal sempre ha estat concebut com un llibre de relats, mai me l'he plantejat com un altre gènere. El que passa és que quan vaig començar a escriure alguns dels textos de *Les absències* encara no sabia que esdevindria un recull. Va arribar un moment en què sí que vaig dir «Ostres! Els textos tenen un imaginari comú que pot quadrar bé en un recull».

Quin fil connecta totes les històries?

En un primer moment, hi ha una absència molt important al llarg del recull que és l'absència d'una mare. I en un primer moment, *Les absències* realment es deia *L'absència* i els primers relats giraven a l'entorn d'eixa absència en concret. Però a mesura que anava pensant i ideant altres relats, m'adonava que hi havia altres absències i que no volia parlar-ne només d'una, sinó del fet de l'absència. Per això hi ha relats més evidents, sobretot quan l'absència és una persona que hi era i ja no hi és; i en altres ocasions potser és un poc més metafòrica. Clar, a mesura que vaig anar avançant, va evolucionar de *L'absència* a *Les absències*.

Segueixen alguna classe d'ordre?

Sí. Hi ha dos ordres. El primer correspon a les etapes vitals i, després, hi ha l'ordre que separa el recull en dos, en el moment en què introdueix el tema de la migració. La migració genera moltes absències en la vida de les persones. Eixa migració València-Mannheim divideix el recull i és una manera també d'estructurar les absències. I a partir d'ací, Mannheim sempre estarà

present. Tant en els relats que ocorren a la ciutat alemanya com en els que ja no ocorren allí. Eixa dualitat de la persona que migra.

La veu narrativa canvia depenent del relat. És intencionat?

Ho veig des de dues perspectives. La primera és l'egoista, que és la meua forma d'experimentar i de passar-m'ho bé un poc. I l'altra és, dins de l'experimentació també, buscar quina veu afavoria més allò que jo volia contar. Són les dues cares d'una mateixa moneda. És la cerca de quina veu funciona millor per a quina història.

Quin paper té la música en el llibre?

Jo diria «Quin paper ocupa la música en la meua vida». No és que jo m'haja dedicat a pensar de quina manera introduiria la música perquè vertebrara també el recull, sinó que és que jo he estudiat música, forma part de la meua vida. Per a mi és natural.

Quant de tu has volgut que hi haja a la novel·la?

Doncs l'autobiografia explícita és el relat en què apareix el meu nom. I ho vaig fer així supose que per una decisió de visibilització. De dir que tot el que ha passat fins ara i tot el que passarà és ficció, però que aquesta cita, perquè el meu nom apareix en una cita en un text, la prenc de la realitat. I en la realitat, en eixe text hi havia el meu nom. No soc jo, soc jo decidint incorporar eixa cita en el meu recull, però es pot llegir en termes d'intertextualitat. La resta... crec que no és precís, en el sentit de precisió, parlar d'autobiografia. Està escrit des del jo, i des de la meua perspectiva del món també, però no deixa de ser ficció.

La mort d'un familiar, els avortaments, les relacions entre pares i filles... La majoria dels relats tracten temes molts durs però, no obstant això, la lectura esdevé molt agradable. Has volgut fugir del dramatismes?

Sí, totalment. Ja ho has dit com ho haguera descrit jo. No vull escriure textos que siguin un patiment per a mi i per al lector. Han de contar alguna cosa i ha d'haver-hi algun conflicte. Per tant, la meua forma d'escriure sí que parteix del drama, però sense dramatitzar el drama. Sí, és intencionat.

D'on et ve l'escriptura? Des de quan escrius?

Jo em recorde escrivint des de sempre, des de l'escola. El que passa és que al llarg de la meua vida ho he fet amb més o menys intensitat. Tendisc també a la hiperproductivitat en general, de manera que de vegades l'escriptura era poc productiva i s'ha quedat un poquet més al marge. I de vegades ha entrat amb més intensitat en funció també de l'etapa. En aquests moments, sí que està molt present.

